

Vážené kolegyně a vážení kolegové,

mladí čeští lékaři se bouří proti navýšení služeb. Nemocnice ovšem mají problém – zejména v okresních nemocnicích je málo lékařů a obsazování služeb je často nedostatečné. Avšak problém není jen u nás. Na Slovensku je podpora státních nemocnic limitovaná. Problémy narůstají. V Anglii právě probíhala stávka lékařů. Podíval jsem se tam.

Před druhou světovou válkou byla většina nemocnic soukromá u nás i jinde. Ale po válce, když britské volby v roce 1945 vyhráli sociální demokraté, došlo k částečnému zestátnění zdravotnictví. Socialistický premiér Clement Attlee a socialistický ministr zdravotnictví Aneurin Bevan stáli u zrodu National Health Service (NHS), který byl formálně otevřen 5. července 1948. National Health Service slaví teď 75 let. Vláda tehdy zdůrazňovala, že nový systém je otevřený všem a má směřovat k vysoké úrovni. NHS bylo pozitivní pro běžné lidi. Faktem je, že systém otevřený všem se stal podstatně lepším než předválečné zdravotnic-

tví, zejména pro chudší a venkovské pacienty. Zpočátku nebylo dost peněz, většina nových nemocnic se stavěla až v šedesátých letech, ale systém fungoval. Před válkou mohli příbuzní navštěvovat pacienty hodinu nebo dvě jednou týdně, v NHS se to změnilo a návštěvy mohly být každý den. Gynekologie umožnila otcům, aby byli při porodech svých dětí. A lékaři a sestry přicházeli také z bývalých kolonií, ze zemí Commonwealthu – Indie, Nigérie, Malajska. . . V průběhu doby, zejména během ekonomických krizí, byly pokusy systém měnit, privatizovat, například za vlády Margaret Thatcher, ale nikdy k tomu nedošlo. Ovšem systém je také kritizován, jak bývá často i v různých zemích, například v Česku. V současnosti britská vláda opět šetří a NHS nemá dost financí. Když se podíváme na neurologii, není v Británii zřejmě příliš mnoho neurologických oddělení a jejich řízení je někdy nejednotné. Samozřejmě, je řada privátních neurologů, kteří pacienty ošetřují, a také privátních praktických lékařů, kteří – aspoň někteří – se zajímají o neurologii.

Podobně jako u nás je řada privátních neurologů aktivních (i když asi ne všichni). Ve Velké Británii však mají podstatně pestřejší původ pacientů než u nás. Před lety jsem zašel do jedné londýnské státní nemocnice – k mému překvapení tam bylo málo Angličanů, byli tam hlavně Asiaté a Afričané. Značná část lékařů byla britská, i když tam byli také lékaři z jiných krajín. Ale systém fungoval, v jiných londýnských nemocnicích Angličané převažovali. NHS má, podobně jako zdravotnické systémy v mnoha jiných zemích, problémy, ale v minulém roce 62 % Britů prohlásilo, že jsou na NHS pyšní. Takže vidíme, že zdravotnictví není jednoduché – ani ve Velké Británii, ale ani v Česku. Avšak musí fungovat!

Na vaše příspěvky se i s redakční radou těší

prof. MUDr. Ivan Rektor, CSc.,

FCMA, FANA, FEAN

předseda redakční rady

